

Miljøklagenævnets og Miljøstyrelsens afgørelser adskiller sig væsentligst på 2 punkter: Inddragelsen af lokaliseringsspørgsmålet i miljøafgørelsen samt en forskellig vurdering af de kriterier, som ifølge Miljøstyrelsens skydebanevejledning fra 1979 skal lægges til grund for valget af, hvilke støjgrænser der skal gælde for den ansøgte skydebane.

Miljøbeskyttelseslovens § 4 siger, at der ved anlæg af nye virksomheder, der kan give anledning til forurening, skal vælges et sådant sted for udøvelsen, at faren for forurening begrænses mest muligt – det kaldes lokaliseringsprincippet.

Lovens § 4 giver således hjemmel til, at miljømyndigheden kan nægte at godkende f.eks. en industrivirksomhed, der ønskes placeret i et område planlagt til erhverv, hvis det vurderes, at den pågældende virksomhed trods forureningsbegrænsende foranstaltninger alligevel har et sådant forureningsbillede eller -potentiale, at der ikke kan skabes tilfredsstillende forhold for omgivelserne det pågældende sted.

I den konkrete afgørelse i sagen om skydebanen i Odense fastslog Miljøklagenævnet, at miljømyndighederne altid har pligt til selvstændigt at tage stilling til lokaliseringsspørgsmålet. At Miljøstyrelsen ikke gjorde dette, er således en formel fejl.

Miljøstyrelsens og Miljøklagenævnets forskellige vurdering af, hvilke kriterier der ifølge Miljøstyrelsens skydebanevejledning fra 1979 skal lægges til grund for, hvilken støjgrænse der skal gælde for skydebanen, knytter sig især til, hvorvidt man skal lægge afgørende vægt på, hvor mange boliger der ligger inden for den gamle skydebanevejlednings støjgrænseinterval på 65-75 dBA,I, eller på antallet af boliger indenfor de støjgrænser, som det i regionplantillægget var anført, at man skulle tilstræbe overholdt, nemlig 55 dBA,I for mørkeskydning og 60 dBA,I for dagskydning, i begge tilfælde ved samlet bebyggelse.

I udkastet til den nye skydebanevejledning er disse sidste støjgrænser inddraget, på den måde at en skydebane skal overholde støjgrænserne på henholdsvis 55 og 60 dBA,I, hvis den skal kunne anvendes helt uden tidsbegrænsninger henholdsvis om natten og om aftenen. Hvis skydebanen støjer mere, så indskrænkes den tilladte anvendelsestid. Dette er nyt i forhold til den gamle skydebanevejledning, som lå til grund for afgørelsen om skydebanen ved Korup.

Miljøklagenævnets afgørelse, der – som Mil-

jøstyrelsens – tager udgangspunkt i den eksisterende skydebanevejledning fra 1979, viser, hvor vanskelige afvejnings- og vurderingsproblemerne kan være. Samtidig viser afgørelsen klagesystemets berettigelse.

Spm. nr. S 473

Til forsvarsministeren (16/12 94) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvem der har ansvaret for, at fire af Sergentskolens kurser er flyttet til Fyn, uden at grundlaget - miljøgodkendelsen - var i orden, og vil ministeren oplyse, hvad det har kostet skatteborgerne i udgifter til overflødige projekteringer af bygninger og skydebane, gennemførte byggerier på kaserne og skydebane, udbetaling af ulempebillæg, dobbeltløn m.m.«

Begrundelse

Ifølge dagspressen har Miljøklagenævnets afvisning af skydebanesagen fra Fyn skabt uklarhed omkring Sergentskolens fremtid, blandt andet fordi 4 af skolens kurser siden 1990 er blevet flyttet til Fyn under dække af, at miljøgodkendelsen ville komme i hus.

Svar (2/1 95)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Flytningen af sergentskolen fra Sønderborg til Odense er en del af den ved aftale om forsvarrets ordning 1989-91 af 14. marts 1989 besluttede ændring af hærens garnisonering, som skulle gennemføres i 1989-94.

I overensstemmelse med regionplanlægningslovens § 18 sendte Forsvarsministeriet planen til høring ved berørte amtsråd den 5. april 1989.

Amtsrådenes svar forelå i slutningen af juni 1989, hvorefter den daværende forsvarsminister den 26. juni 1989 fremlagde de indkomne høringssvar for forligspartierne. Forsvarsministeren traf herefter endelig beslutning om iværksættelse af planen i overensstemmelse med forsvarsaftalen af 14. marts 1989.

Forsvarsministeriet bemyndigede den 4. august 1989 Forsvarskommandoen til at iværksætte de således besluttede ændringer vedrørende hærens garnisonering.